

Tisztelt 168 óra Szerkesztősége!

Az alább leírtakat azért ismertetem Önökkel: hogyan készült fel országunk a hön óhajtott nyugati tőke, illetve üzletemberek fogadására.

Egy magát megnevezni nem akaró svájci állampolgár kb. két hónapja egy százszázalékosan külföldi érdekeltiségű kft.-t alapított Magyarországon. Gyakori magyarországi tartózkodása miatt egy évre szóló beutazási vízumot szerzett. Kényelemből Zürichből repülővel jött, és az itteni munkájához kint vásárolt gépkocsit szándékozott behozni. A vámnál azonban azt ajánlották neki, hogy a legegyszerűbb, ha a Konsumexnél dollárért vásárol autót.

Bement tehát a Konsumexhez, és a 23/1989-es árjegyzék alapján kiválasztott, és befizetett egy Lada Samara 3 ajtós gépkocsit 3290 dollárért. Amikor a kocsit felől már hosszú idő letelte után, sürgetés céljából érdeklődött, közölték vele, hogy fizessen még be 370 dollárt, mert ő csak ajándék autót vásárolhat 3660 dollárért. Bár az eredeti megrendelés is a kft.-nek szólt és nem ajándékképpen rokonnak vagy ismerősnek, de befizette a kiegészítő összeget.

Hamarosan megkapta az értesítést, hogy a kocsit 1989. szeptember 15-én átveheti a csepeli Merkur-telepen. A megjelölt napon reggel 8 órakor a Merkur ügyintézője közölte, hogy a kívánt színekben (piros vagy fehér) csak sérült kocsik van. Mit tehetett, az egyik kocsit átvette.

A Konsumex a szerződésre ráírta, hogy a vevő kérésének megfelelően a gépkocsit CC-s rendszámmal vizsgálattassák le. Itt azonban kiderült, hogy a kívánt rendszámot csak a vámhivatal hozzájárulásával adja ki a rendőrség. Ezután elment a vámhivatalba Csepelről Kőbányára (Gergely u. 10.), ahol közölték, hogy a Konsumex útján vásárolt autót már vámeljárással adják ki, tehát menjen szépen vissza a rendőrségre, ott majd megkapja a kívánt forgalmi rendszámot. Ezért innen elment a BRFK közlekedési osztályára a Hungária körútra, ahol kérték a kft. cégbejegyzési határozatának eredeti példányát. A svájci üzletember közölte, hogy az eredeti példányokat már le kellett adnia az adóhivatalnak, a Külföldi kereskedelmi Banknak, az eljárást intéző ügyvédnek és egyéb hivatalnak, hatóságnak, már csak másolattal rendelkezik. Csúpnak kellő felháborodásán és az ügyintéző jóindulatán múlt, hogy kivételesen elfogadták a másolatot. Ezután közölték, hogy CC-s rendszámot csak a vámhivatal által igazolt gépkocsikra adnak, és mivel a kft. állami vállalatokkal azonos elbírálás alá esik: AL-es állami kocsiknak megfelelő rendszámot adtak ki. Hogy az ügyfél helyzetét „könnyítsék”, itt a rendszámot nem lehetett felrakni, mert nem jár hozzá rögzítő alátét. Keresni kellett egy maszek szerelőt, ahol végre felkerült a rendszám a kocsi.

Az üzletember, mielőtt a Merkur-telepről eljött, az Állami Biztosító helyi kirendeltségén megkötötte a casco biztosítást, azzal a kikötéssel, hogy amint megszerezte a rendszámot, azt pótlólag közölni fogja velük. Tehát a casco biztosítás az addig megtett útvonalra – Csepel-vámhivatal-rendőrség-Csepel – már érvényes volt. Üzletemberünk a kocsin lévő rendszámmal visszament a Merkur-telepre a forgalmi rendszám bejegyzése érdekében. Most azonban kiderült, hogy az A betűvel kezdődő rendszámú gépkocsikra csak az AB központjában köthetnek biztosítást. Az ügyintéző a megkötött biztosítást sztomírozta, a pénzt visszafizette. Ezután a Merkur-telepről átment üzletemberünk az Üllői út 1. sz. alatti AB-központba, ahol közölték, hogy az A betűs gépkocsikra nem ők az illetékesek, hanem az V. ker., Vécsey u. 3. alatti fiók. A Vécsey utcai fiókban az illetékes ügyintéző nem volt bent, de tájékoztatták, hogy a Népköztársaság útja 1-ben megkötheti a casco biztosítást. A Népköztársaság útjai AB-fiók illetékesé kérte a kft. bélyegzőjét, mert csak bélyegzővel lehet biztosítást kötni. Miután kiderült, hogy a kft. bélyegzője csak két hét múlva lesz kész, a válasz: akkor csak két hét múlva köthet biztosítást. A biztosító tehát nem a lakosság szolgálatára álló intézmény, hanem hatóság!

A kocsit átvétele reggel 8 órától délután 4 óráig tartott. Elképzelhető, hogy ezek után a svájci üzletember, akinek egyébként cégbejegyzési története fél évig tartott, milyen szájjal kezdi meg Magyarországon üzleti működését.

Ilyen és ehhez hasonló ügyek után hány külföldinek lesz még kedve behozni tőkét, hogy itt üzleti vállalkozásba fogjon? Mellékesen megjegyzem még, hogy „jó” üzleti érzékünkre vall, hogy ha az illető új kint vásárolja meg a gépkocsit, akkor 1-2 óra leforgása alatt elintézhetheti a CC-s rendszámot és a biztosítást, ráadásul 500-600 dollárral olcsóbban.

Tisztelettel: Várnai Olivér,
a svájci üzletember budapesti barátja
1056 Budapest, Nyáry Pál u. 5.

Levélhullás

A miénktől eltérő véleményeket is közöljük, de nem adunk helyet olyan szélsőséges észrevételeknek, amelyek fölösleges indulatokat keltenek és szűkségtelen konfrontációhoz vezethetnek. A leveleket általában rövidítve – az ilyenkor elkerülhetetlen javításokkal –, szerkesztett formában adjuk közre.

MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT KÖZPONTI BIZOTTSÁGA

168 óra Szerkesztősége

Tisztelt Szerkesztőség!

Mint hogy múlt szombati adásukat nem hallottam, így csak a 168 óra című közéleti hetilapban olvashattam el az Összefogás mozgalom képviselőjével készített interjújukat. Szükségesnek tartom, hogy mint már korábban az Esti Hírlap, illetve a Magyar Nemzet hasábjain, ezúton is elhatároljam magam az interjúban közölt nézetektől. Azt is kijelentem, hogy nem tartozom az Összefogás mozgalomhoz. Az MSZMP-n belüli áramlatok közül az úgynevezett reformszövetség gondolatiságát osztom, nem újabban, hanem jó pár éve.

Nem szokatlan a mai magyar tájékoztatásban, mégis meglep, hogy a riporter Berecz Jánossal említ együtt, mint aki ugyancsak a "hatalomban volt az elmúlt években, évtizedekben". Természetesen vállalom a felelősséget azért is, amit az MSZMP KB osztályvezetőhelyetteseként a külföldi közvélemény tájékoztatása területén végeztem és éltem "hatalmammal", ami nemigen összemérhető az említett összehasonlítással. Ez idő alatt nem valamiféle hatalmi helyzetből eredő, hanem személyes minőségemben írt publikációimat ma is vállalom. Gondolom, ha valaki kíváncsi, meggyőződhet, hogy a pártélet különböző posztjain dolgoztak korábban is olyan emberek, akik egy radikális fordulat szellemi megalapozásában tették a dolgukat.

Kérem, ha lehetőségük van, közöljék leveletem a műsorban, illetve a lapban.

Budapest, 1989. október 4.

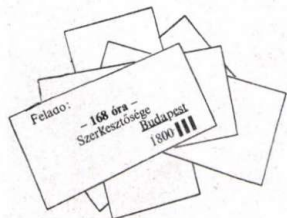
Tisztelt Mester Ákos!

Ha a fegyház új igazgatót kap, aki megszünteti a fegyencek naponkénti botozását, sőt az elítéltek kezese, együttműködésre kapható részét különféle kedvezményes helyekre osztatja be, a jótékonyan érintettek kicsiny szívében megnő a hála, ajkán fölzeng a fohász. Ha Révaira Aczél következik...

Irom ezt arra reflektálva, hogy még a magára valamelyest adó 168 óra is ravasz, bújtatott módon menteti a hajdani kultúrdespotát, arra spekulálva, hogy 1974-es kijebb szorítása – és korántsem

teljes félreállítás! – majd könnyet fakaszt belőlem és másokból.

Kérem, Konrád György esetében csak egyetlen megközelítés lehet etikus: ha egy író rendszerbíró művészi alkotásai miatt rendőrséggel lehet zaklatni, kisebb-nagyobb időre lefogadni, akkor az a rendszer velejéig korcs és gyáva. Konrád György egykor „tilalmas” írásait azóta megismerhettem. Hadd legyek én is szubjektív, miként az volt Hernádi Gyula Eörsi megítélésében: Konrád Hernádinál bízvást talantomosabb, nagyságrendekkel fölé magasodó, gyémántos

Levélhullás

A miénktől eltérő véleményeket is közöljük, de nem adunk helyet olyan szélsőséges észrevételeknek, amelyek főleg indulatokat keltenek és szükségtelen konfrontációhoz vezetnek. A leveleket általában rövidítve – az ilyenkor elkerülhetetlen javításokkal –, szerkesztett formában adjuk közre.

Tisztelt Főszerkesztő Úr!

Legutóbb a 168 óra finoman reagált Nagy Bandó András humorista minősíthetetlen viselkedésére. Engem túlságosan nem lepett meg a dolog, mert véleményem szerint a humorista, hogy finom legyen, műveletlen. Viselkedése elgondolkodtató. Sok a visszafojtott indulat, és ha mások is seprűt ragadnak, egy seprűháború elé nézünk. Így nem lehet dolgokat elintézni, a 168 óra határozottabban elítélhetné az esetet.

Rágyanszki Mária
Szeged, Budapesti krt. 14/b. III. 9.

karakterű szerző. Nem blódi- és horoszkópgyáros... Hogy Aczél – akit maga H. Gy. is feudális nagyráknak ismer el – kihozatta? Az lett volna tisztességes és bátor dolog, ha megtagadott volna minden közösséget a három T-s szisztémával, és egyáltalán a hatra-vakra csapkodó kádári kultúrpolitikával. Ha féltreáll.

Ezt azonban, lévén eme tárgyú szisztémának a kiöltője, nem tehetette. Őt én kártékonyabbnak tartom Kádárnál. Kádár csupán jó eszű, jó taktikai érzékű, de különösebben nem kiművelt melós-pragmatista volt. A torz épület meg-megújított ideológiai aládúcólását rendre Aczél vállalta és végezte el, olyan készséges szakmunkások segítségével, mint E. Fehér Pál, Szerdahelyi István, Berecz János etc.

Aczél György az 1980-as írószövetségi ülésen leha- zudta a nemzeti sorskérdéseket, majd ezek hangozta- tóit „kulturált” üldöztetésnek tette ki. Már régen repe- deztek a falak, a küszöbön ömlött be a szennyes ár, égett a zsindegy, de ő fújta a régi altatódalt: „Aludj el szépen, kis Hazám!”

Az ún. „konszolidáció” idején ügyesen magához édesgette 1956 pirosra porolt fenekű, börtönviselt ur- bánusait, bár volt, akit csak némi szilencium után. (Egyáltalán: a szilencium kedvenc passziója volt, ma- radt.)

Mivel a hatvanas évek elején láthatóvá lett, hogy a parasztság végre ki fog emelkedni mostoha létsorsá- ból, viszonylag könnyen tűrhető beszélő viszonyba került a népi írókkal. Azokkal a népi írókkal, akik Révai sokkal penetránsabb kurzusa idején sem vona- kodtak a hatalommal való ilyen-olyan mérvű együtt- működéstől.

Megszólalhatott Pilinszky, Németh László, Weö- res, majd idővel hullajtott a neo- és a posztavantgárd nebulóinak is.

Voltak kiválasztott, zsírosan dotált kedvencei: Her- nádi, Moldova, Tandori, Juhász Ferenc etc. Az egész arra ment ki, hogy bizonyíttassék: milyen szívélyes és liberális módi van itt. Lám, lám, még egy grófi csemete is... (Akinék javára írandó, hogy nem teljesítette a kötelező, az ájulatossá válás rituáléit.) Szabad volt – módjával – leleplezni, kötözködni is.

Sok bosszúsággal és az idomári korbács gyakori megsuhintásával „kezelte” a Mozgó Világot. És egy- szerűen nem hiszem el, hogy teljesen véltlen lenne a Tisztatáj ügyében.

Kósa Ferenc Balczóról csinált filmjét betiltatta. A Béres-cseppes filmet is! Más filmekkel is, sok-sok filmmel tette ugyanezt. Miközben Jancsó méregdrága filmanyagra álmódhatta elegyes és egyenletlen vízióit. Az udvari dalnok Gyurkó a másik két társával jogot kapott arra, hogy bődületes ötleteivel tönkretegye a kecskeméti színházat...

A mai művészeti élet hivatalos eredetű vonulatának parancsnoki posztjain még jobbadán most is azok ül- nek, akiknek ő adott stallumot. Naná, hogy nosztalgia- juk föl-fölgejzirezik. Naná, hogy az egykori és még ma is vastagon vajazott karéjt majszoló kegyeltjei védik.

A 168 órát azonban erről lebeszelném!

Szabó Sándor alezredes
1134 Bp., Gidófalvy L. u. 17.

Kedves Mester Ákos Főszerkesztő Ur!

Nagyon kérem, hogy a mellékelt levelet hozza le az általam nagyon kedvelt lapjában.

Még nem irtam ujságban semmiféle hozzászólást, de mint egy idős anya, nem hallgathattam el szó nélkül Nagy Bandó- nak a legutóbbi Kabaréban elhangzott nagyon csunya "kiszó- lását" lányemmel kapcsolatban.

Előre is köszönöm szíves megértését,

üdvözli:

Varenics Antalné

/ Özv. Varenics Antalné /

1027. Bp. II. Frankel Leó-u. 9

Nyílt levél Nagy Bandó Andrásához

Eddig még nem „vetemedtem” arra, hogy valakit bíráljak vagy kritikát gyakoroljak fe- lette, most azonban, mivel leányomról, Zalat- nay Saroltáról van szó, nem hallgathatok.

Azt a támadást, amit a legutóbbi Rádióka- baréban volt olyan „kedves” és lekurvázta lá- nyomat a nagy nyilvánosság előtti kijelentésé- ben, enyhén szólva nagyon csunya dolog volt. Nem tudom, mit szólna, ha feleségét vagy lá- nyát ilyen módon aposztrofálnák?

Az a tény, hogy megverte a Kacsá főszer- kesztőjét és lányom lakásán átrogogva – ami enyhén szólva modortalanság volt – ott álltam a szoba közepén és nem tudtam elképzelni, amikor felkapta a söprűt, mire megy ki ez a viselkedés. Csak utána, amikor a kacsás bejött vérző vállal és feldagadt fejjel, tudtam meg, mi történt. Nem mondom, nagy „hőstett” volt, bár nem vagyunk Chicagóban, de úgy lát- szik, újabban ezt is lehet. Ott álltam értette- nül, hogy lehet embernek ennyire kivetkő- znie magából.

Lányomat mostanában sok támadás éri,

mert a Kacsában levelekre válaszol, de semmi köze az ott megjelenő cikkekhez, azt sem tudja, ki írta azokat, ő csak a neki szóló levelekre válaszol.

Kedves András! Igaz, csak futólag ismerem, eddig nagyon élveztem a humorát és jókat ne- vettem rajtuk, ezek után azonban más szemmel nézek Magára. A „hőstette” a Maga ügye, ne keverje bele a lányomat, aki a több mint húsz- éves pályafutása alatt soha senkiről sem mon- dott rosszat, a róla keringő pletykákat elhári- totta és nem vont felelősségre senkit a rosszítú szóbeszédéért. Mindig kollegiális volt, nem úgy, mint egyesek, hogy nyilvánosan sértege- tik, ez mindenestre egy nővel, kollégával szemben inkorrekttség.

Remélem, ezek után legalább bocsánatot kér lányomtól, mert én nem szeretnék söprűs jóvá- tételt venni.

Budapest, 1989. október 4.

Üdvözli:

Özv. Varenics Antalné,
úgy is, mint Zalatnay mama

- 168 ÓRA -

A Magyar Rádió és a HÁTTÉR Kft. közéleti hetilapja • Vezető szerkesztő: dr. Erős Zoltán. Főmunkatárs Bóday Márta. Olvasószerkesztő: Berkó Pál, Nádor Tamás és Schreiber György. Tervezőszerkesztő: Horváth Attila és Horváth Pál. Képszerkesztő: Szilvássy Rudolf. E számunk összeállításában közreműködött: Osgyáni Csaba szerkesztő, Nej György és Szénási Sándor műsorvezető. Fotók: Moldvay József, T. Balogh László, Habik Csaba és az MTI fotóriporterei. • Szerkesztőség: Magyar Rádió, Budapest VIII., Bródy Sándor utca 5-7. Levélcím: Budapest 1800. Telefon: 138-8388 • Kiadja a HÁTTÉR Kft., Budapest XII., Maros u. 28. Telefon: 156-2662. Felelős kiadó: Erdei Grünwald Mihály ügyvezető igazgató. • 89.5152/23-66-02 Készült a Zrínyi Nyomdában. Felelős vezető: Grassely István vezérigazgató. • Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a hírlapkézbesítőknél, a posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR, Budapest XIII., Lehel u. 10/a., 1900) közvetlenül vagy postautalványon, illetve átutalással a HELIR 215-96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra: 88 Ft, negyedévre: 264 Ft • ISSN 0864-8581